

. Sygn. akt II C 704/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Dubinowicz-Motył

Protokolant: Łukasz Kusior

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lipca 2018 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko R. S. i J. S.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych R. S. i J. S. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 123 447,89 zł (sto dwadzieścia trzy tysiące czterysta czterdzieści siedem złotych i osiemdziesiąt dziewięć groszy) wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 114 681,80 zł (sto czternaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt jeden złotych i osiemdziesiąt groszy) za okres od dnia 15 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty;

II. umarza postępowania w części dotyczącej żądania zasądzenia kwoty 1964,07 zł;

III. zasądza solidarnie od pozwanych R. S. i J. S. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 4435 zł (cztery tysiące czterysta trzydzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje zwrócić pozwanym R. S. i J. S. ze środków Skarbu Państwa tutejszego Sądu kwotę 133,03 zł (sto trzydzieści trzy złote i trzy grosze) tytułem niewykorzystanej zaliczki na opinię biegłego.

Sygn. akt II C 704/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 grudnia 2015 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie solidarnie od R. S. i J. S. kwoty 125 411,96zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 114 681,80zł za okres od dnia 15 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że zadłużenie pozwanych z tytułu umowy kredytu na dzień 15 grudnia 2015 roku wynosi 125 411,96zł, w tym należność główna w kwocie 114 681,80zł, odsetki umowne naliczone do dnia 14 grudnia 2015 roku w kwocie 10 685,16zł i koszty w kwocie 45zł. (k.1-2, 30, 160v)

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie stwierdził swą niewłaściwość i sprawę przekazał tut. Sądowi. (k.19)

R. S. i J. S. domagali się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, kwestionując powództwo co do zasady i co do wysokości i domagając się weryfikacji danych

zawartych w wyciągu z ksiąg bankowych powoda przez biegłego sądowego z dziedziny rachunkowości i finansów ze stanem widniejącym w księgach bankowych oraz rozliczenia wpłat dokonanych przez pozwanych. (k.52-53, 162-163)

Strona powodowa podtrzymywała żądanie pozwu (k.59-67), a na rozprawie w dniu 20 lipca 2018 roku pełnomocnik powoda cofnął pozew co do kwoty 1964,07zł, zrzekając się w tym zakresie roszczenia i finalnie wnosił o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 123 447,89zł wraz z odsetkami umownymi stanowiącymi równowartość czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 114 681,80zł za okres od dnia 15 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty. (k.295)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 lipca 2011 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zawarła z R. S. i J. S. umowę kredytu gotówkowego (...) kwoty 200 000zł, którą kredytobiorcy mieli przeznaczyć na spłatę zobowiązań oraz potrzeby własne. Ustalono, iż kredyt jest udzielony na 83 miesiące, że jest oprocentowany według zmiennej stopy procentowej w stosunku rocznym (będącej sumą stawki referencyjnej i marży wynoszącej 4,5 punktów procentowych), że kredytobiorcy zobowiązują się spłacić kapitał kredytu i odsetki w ratach miesięcznych, których wysokość wskazano w stanowiącym integralną część umowy planie spłaty. Postanowiono, iż kwoty niespłaconych w całości lub części rat kredytu stają się następnego dnia po upływie terminu ich płatności wynikającego z planu spłaty zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym oraz że za każdy dzień opóźnienia będą od nich pobierane odsetki o wysokości odpowiadającej obowiązującej w banku stopie odsetek dla kredytów przeterminowanych. Przewidziano, iż kredytodawca jest uprawniony do wypowiedzenia umowy w przypadku m.in. wystąpienia zaległości w spłacie dwóch pełnych rat kredytu, za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wysłaniu przesyłką poleconą wezwania do zapłaty zaległych należności oraz że po upływie 30 dniowego terminu wypowiedzenia całe zadłużenie z tytułu udzielonego kredytu wraz z odsetkami i opłatami staje się zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym, a od kwoty kredytu bank może pobierać odsetki o wysokości odpowiadającej obowiązującej w banku stopie odsetek dla kredytów przeterminowanych. Stopa w/w odsetek wynosi czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Dowód: umowa kredytu k.4-6 i 260-262, uchwała zarządu banku z 21 sierpnia 2007 roku - §16 k.134-145 W dniu zawarcia umowy kredytu bank wypłacił pozwanym kwotę 200 000zł, z których 115 692,65zł przeznaczone zostało na wcześniejszą spłatę innego kredytu, a 84 307,35zł przelane na rachunek prowadzony w powodowym banku dla pozwanego. Dowód: zestawienie operacji z dnia 7 lipca 2011 roku k.83, zestawienie operacji k.84-85

W dniu 22 listopada 2012 roku strony podpisały aneks do w/w umowy kredytu, w którym postanowiły o zawieszeniu spłaty kredytu na 3 miesiące. Dowód: aneks nr (...) k.77-78 i 263-264, wniosek o zawieszenie spłaty kredytu k.81 i 267, harmonogram spłat kredytu k.157-158

W dniu 2 lipca 2014 roku strony podpisały kolejny aneks do umowy kredytu, przewidując, iż przestają obowiązywać postanowienia umowy dotyczące ubezpieczenia kredytobiorców na życie i ubezpieczenia utraty pracy przez kredytobiorców oraz że okres kredytowania wynosi 83 miesiące, a marża banku - 5,5 punktów procentowych. Dowód: aneks nr (...) k.79-80 i 265-266, rezygnacja z ubezpieczenia k.82 i 268

Pozwani jedynie częściowo uiszczali należności z tytułu umowy kredytu. Dowody: zestawienia operacji na rachunku bankowym k.85-124, historia operacji k.125-128 i 219-225

Pismem z dnia 8 czerwca 2015 roku powodowy bank wypowiedział R. S. i J. S. umowę kredytu z uwagi na istnienie zadłużenia w jego spłacie w kwocie 9898,21zł. Dowody: oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z potwierdzeniem doręczenia k.129-133 i 269-276

Pismem z dnia 2 listopada 2015 roku J. S. i R. S. zostali wezwani do zapłaty na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W. w terminie 7 dni zadłużenia z tytułu umowy kredytu, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Dowód: przedsądowe wezwania do zapłaty z potwierdzeniem doręczenia k.6-8

W dniu 15 grudnia 2015 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych, stwierdzając, iż R. S. i J. S. z tytułu umowy kredytu z dnia 7 lipca 2011 roku są winni bankowi kwotę 114 681,80zł tytułem należności głównej, kwotę 10685,16zł tytułem odsetek naliczonych za okres od dnia 10 marca 2015 roku do dnia 14 grudnia 2015 roku i kwotę 45zł tytułem prowizji i opłat bankowych. Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) k.3 Zadłużenie pozwanych z tytułu kapitału kredytu zostało określone prawidłowo – wszystkie dokonane przez pozwanych wpłaty zostały poprawnie zaewidencjonowane; natomiast należność z tytułu odsetek wynosiła wówczas 8 766,09zł. Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu księgowości k.226-237

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o zapłatę kwoty 123 447,89zł okazało się uzasadnione.

Jego podstawą prawną jest postanowienie zamieszczone w §1 i 8 umowy o kredyt z dnia 7 lipca 2011 roku, przewidujące obowiązek pozwanych jako kredytobiorców spłaty zadłużenia wynikającego z umowy kredytu wraz z odsetkami. Wspomniane postanowienia umowy stron, w powiązaniu z dyspozycją art. 353 kc i art. 69 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe, uzasadniają żądanie powoda wobec pozwanych o wykonanie ich zobowiązania z umowy kredytu. Stosownie bowiem do art. 69 ust.1 ustawy Prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Strona powodowa przedłożyła dokumenty wykazujące fakt zawarcia przez strony umowy kredytu, warunki tej umowy, udostępnienie pozwanym kwoty kredytu, sposób zarachowania spłat dokonywanych przez pozwanych i wypowiedzenie umowy – wypełniając tym samym spoczywający na niej ciężar dowodu. Są to bowiem fakty przemawiające za zasadnością powództwa i to na stronie pozwanej spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających oddalenie powództwa. W konsekwencji, gdy powód udowodnił fakt zawarcia umowy kredytu i wskazywał na brak spełnienia świadczenia przez R. S. i J. S., to na stronę pozwaną został przeniesiony obowiązek udowodnienia, że spłaciła należność z umowy kredytu w całości lub w większym zakresie niż wskazywany przez powodowy bank. Pozwani kwestionowali istnienie i wysokość swego zadłużenia, kwestionując – jak zdaje się wynikać z treści złożonych pism procesowych – poprawność zaksięgowania dokonywanych przez nich wpłat i określania należności z tytułu odsetek za opóźnienie (albowiem nie twierdzili, że zapłacili na rzecz powodowego banku więcej niż strona powodowa odnotowała w przedłożonych do akt zestawieniach operacji na rachunku bankowym). Zarzut ten okazał się uzasadniony jedynie co do kwoty 1964,07zł – z opinii biegłego wynika bowiem, iż w wyliczeniach strony pozwanej pojawił się błąd rachunkowy w określeniu wysokości odsetek co do kwoty 1919,07zł, a ponadto zaniechano wykazania podstawy do obciążania pozwanych należnością w kwocie 45zł tytułem prowizji i opłat bankowych. W pozostałym zakresie wyliczenia i zapisy z dokumentacji księgowej powoda, przedstawione w wyciągu z ksiąg bankowych zostały przez biegłego określone jako kompletne i rzetelne. Wymaga zaznaczenia, iż żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłego, wobec powyższego Sąd uznał ją za wiarygodną podstawę ustalenia, iż na dzień wniesienia pozwu zadłużenie pozwanych z tytułu umowy kredytu wynosiło 123 447,89zł. Jednocześnie Sąd oddalił wnioski pozwanych o dopuszczenie dowodu z ich zeznań na okoliczności związane z zawarciem umowy kredytowej i spłatą kredytu (postanowienie z dnia 20 lipca 2018 roku), albowiem zostały one dostatecznie wyjaśnione przy pomocy dowodów z dokumentów i opinii biegłego z zakresu księgowości, a dowód z przesłuchania stron prowadzi się tylko wówczas gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy – art. 299 kpc.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie §1 i 8 umowy kredytu z dnia 7 lipca 2011 roku oraz art. 481§1 i 2 kc, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Podstawą rozstrzygnięcia zamieszczonego w punkcie II sentencji wyroku jest art. 355§1 kpc i fakt skutecznego cofnięcia pozwu co do żądania zasądzenia kwoty 1964,07zł. Sąd uznał, że nie istnieją podstawy do uznania cofnięcia

pozwu za niedopuszczalne, skoro strona powodowa cofnęła pozew i zrzekła się roszczenia co do tej części należności, co do której biegła sądowa zakwestionowała poprawność obliczeń rachunkowych wysokości należności z tytułu odsetek i istnienie podstaw do obciążania pozwanych prowizją.

Orzekając o kosztach postępowania, Sąd dokonał ich stosunkowego rozdzielenia na podstawie art. 100 kpc. Porównanie kwoty zasądzonej na rzecz powoda z kwotą żadaną w pozwie prowadzi do wniosku, iż powód jest stroną wygrywającą sprawę w 98%. Na poniesione przez powoda koszty procesu składały się: uiszczona opłata sądowa od pozwu w kwocie 1000zł, uiszczona **opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17zł i wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3600zł, określone stosownie do §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...)** – powodowi należy był zwrot 98% owych kosztów, czyli kwota 4524zł. Odpowiednio – pozwani mogli domagać się zwrotu 2% poniesionych przez siebie kosztów procesu, na które składały się **wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3600zł, uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17zł oraz uiszczona i wykorzystana zaliczka na wynagrodzenie biegłego w kwocie 866,97zł. Wzajemne zbilansowanie owych należności skutkowało zasądzeniem od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwoty 4435zł tytułem zwrotu kosztów procesu.**

Wobec jedynie częściowego wykorzystania uiszczonej przez pozwanych zaliczki na wydatki związane z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego, na podstawie art. 84 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd w punkcie IV sentencji wyroku nakazał zwrócić pozwanym różnicę między pobraną a wykorzystaną zaliczką.